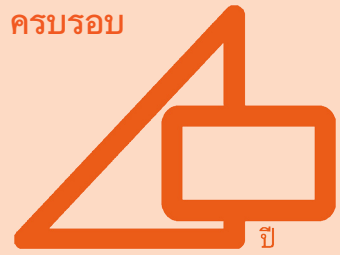

สถาบันวิจัยประชากร
และสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล

ประชากร และการพัฒนา

ครบรอบ

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม

POPULATION AND DEVELOPMENT NEWSLETTER ISSN : 0125-5754
Website: www.ipsr.mahidol.ac.th/newsletter/

จัดการบ้านหลังน้ำท่วม

อรพินทร์ พิทักษ์มหาเกตุ
propt@mahidol.ac.th

จากมหาอุทกภัยที่ผ่านมา ผู้เขียนขอแสดงความเสียใจมายังทุกครอบครัวที่บ้านถูกน้ำท่วม และขอสรุปความรู้ในการจัดการบ้านหลังน้ำท่วม^{1/ 2/ 3/} สำหรับผู้ที่บ้านถูกน้ำท่วม ไม่ว่าน้ำจะท่วมจนมิดหลังคา หรือท่วมแค่ชั้นหนึ่ง หรือท่วมนิดหน่อย เหตุการณ์ก็ผ่านไปแล้ว ไม่มีใครกลับไปแก้ไขอะไรได้ ตอนนี้ท่านต้องทำจิตใจให้เข้มแข็ง ต้องดูแลร่างกายตนเองและคนรอบข้างให้ดี เริ่มจากหายใจลึกๆ ดื่มน้ำให้พอ ทานอาหารที่สุก สะอาดและมีประโยชน์ต่อสุขภาพ และพักผ่อนให้เพียงพอ แล้วทุกๆ อย่างก็จะค่อยๆ ดีขึ้นเรื่อยๆ (ถ้าจะหางานทำโทร.1694 หรือ 1546 สายด่วนแรงงาน หรือ www.labour.go.th หรือ www.my3space.com) ข้อสำคัญท่านต้องทำใจยอมรับสภาพที่เกิดขึ้น แล้วท่านจะพบว่าน้ำท่วมเป็นสิ่งที่เตือนสติท่านให้ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังมากขึ้น ที่นี้ลองมาจัดการบ้านของท่านหลังน้ำท่วมกันดีกว่า (กรุณาอ่านให้จบ และเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเข้าบ้าน)

1. แม่น้ำท่วมเพียงแค่นอนหน้าบ้านก็อย่าวางใจ ต้องตรวจสอบ เช่น ท่อระบายน้ำ อาจมีดินโคลนติดอยู่ข้างในทำให้เกิดการอุดตัน หรือมีพื้นที่ว่างน้อยกว่าปกติ จะทำให้**น้ำทิ้ง**จากบ้านของท่านไหลกลับมามากขึ้นในบ้านท่านในภายหลังได้

2. รอให้น้ำลดก่อนเข้าสำรวจในบ้าน ต้องเข้าตอนกลางวัน

3. ตรวจสอบการรั่วของไฟฟ้าในบ้าน โดยดูมิเตอร์ไฟฟ้าว่าตัวเลขใช้ไฟหรือจานจ่ายไฟหมุนไหม ถ้าหมุนแสดงว่ามี**ไฟรั่ว** และ**ห้ามเปิดคัทเอ้าท์เด็ดขาด** จนกว่าจะให้ช่างไฟฟ้ามาตรวจ **จนแน่ใจว่าไม่มีไฟฟ้ารั่วในบ้าน** ในช่วงแรกให้ใช้ไฟฉายแทนการเปิดไฟฟ้าไปก่อน

4. เตรียมตัวทำความสะอาดบ้าน สวมเสื้อแขนยาว กางเกงขายาว หมวกแข็งกันของหล่นใส่หัว แวนตา หน้ากากปิดปากและจมูก ถุงมือยาง และรองเท้าบูทยาง เพื่อป้องกันเชื้อราและเชื้อโรคต่างๆ เข้าสู่ร่างกายได้ รวมถึงป้องกันสัตว์ต่างๆ ที่มีพิษและไม่มีพิษขบกัดทำร้ายร่างกายได้ อย่าสวมเครื่องประดับ

5. เตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ดินสอ กระดาษ กล้องถ่ายรูป เพื่อจดบันทึกความเสียหายจากน้ำท่วม และอุปกรณ์ช่าง เช่น ไขควง ต่รววดไฟฟ้า ฯลฯ

อุปกรณ์ทำความสะอาด ผ้าหรือกระดาษทิชชูอย่างหนา แปรงขัดพื้นด้ามสั้นและด้ามยาว แปรงสีฟันเก่า ไม้ถูพื้น ไม้กวาด ชิมะพร้าว พลับ ไฟฉาย ถังน้ำ ถังขยะสีดำและที่รัดปากถังขยะ

อุปกรณ์เสริม (ถ้ามีก็ดี) เครื่องฉีดน้ำแรงดันสูง เครื่องเป่าลม เครื่องดูดฝุ่นที่สามารถดูดน้ำได้

ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อรา ฆ่าเชื้อโรค เช่น แอลกอฮอล์แบบฆ่าเชื้อโรค 70% น้ำยาทำความสะอาด น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้าขาวที่มีส่วนผสมของโซเดียมไฮโปคลอไรท์ ผงฟูหรือเบคกิ้งโซดา น้ำส้มสายชู คลอรีน น้ำหมักชีวภาพ

การทำความสะอาด ฉีดน้ำล้าง ขัดสิ่งสกปรกออก โดยใช้ น้ำยาทำความสะอาด แล้วทิ้งให้แห้ง **ถ้าพบเชื้อรา ห้ามฉีดน้ำ** ให้ใช้น้ำส้มสายชูหรือแอลกอฮอล์ หรือน้ำยาซักผ้าขาวที่ผสมน้ำ (น้ำยา 1 แก้ว ต่อน้ำ 12 แก้ว) เช็ดคราบเชื้อรา ทิ้งไว้อย่างน้อย 30 นาที แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาด ทิ้งให้แห้ง **ข้อสำคัญต้องขจัดเชื้อราในบ้านออกให้หมด** (โทร.ปรึกษา 02-9510000 กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ หรือ www.dmsc.moph.go.th)

6. หน้าต่าง ประตูบาน บานเกร็ด ต้องเปิดทิ้งไว้ให้อากาศถ่ายเทอย่างน้อย 1 ชั่วโมงก่อนเข้าสำรวจบ้าน **ที่สำคัญมากคือ หลังทำความสะอาดบ้านทุกซอกทุกมุมและขจัดเชื้อราหมดแล้ว ควรเปิดหน้าต่าง (ประตู) ให้อากาศถ่ายเทอีกอย่างน้อย 1 สัปดาห์ก่อนเข้าอยู่อาศัย**

7. ตรวจสอบสภาพนอกบ้านก่อนเข้าภายในบ้าน สุดตมว่ามี กลิ่นแก๊สรั่วไหม ห้ามทำให้เกิดประกายไฟ ห้ามสูบบุหรี่ ฯลฯ นอกจากนี้ให้ดูว่ามีสายไฟห้อยแช่น้ำไหมเพราะอาจเกิดไฟฟ้ารั่วได้ หลีกเลี่ยงการยืนในที่ๆ มีน้ำท่วมขัง ระวังเศษแก้ว เศษเหล็ก ตะปู และของแหลมของมีคมต่างๆ ที่ตกค้างอยู่ในบ้าน

8. ตรวจสอบตัวบ้าน รั้ว ประตู กำแพง และโครงสร้างของบ้าน เปรียบเทียบว่าหลังน้ำท่วมแล้วบ้านมีสภาพใดที่เปลี่ยนไปจากเดิมบ้าง เช่น รั้วเอียง บารี่เก้ล่อน ค่าไฟเพิ่ม ค่าน้ำเพิ่ม แมลงสาบหายไประลอก ฯลฯ เขียนความผิดปกติที่พบเป็นข้อๆ ให้ อ่านง่าย แล้ว**ทำใจเย็นๆ** แก้ไข**ทีละเรื่องทีละเรื่อง** ถ้าไม่รู้ว่า จะทำอะไร หรือเกิดอาการงง กังวลใจ สับสน ให้พูดคุยกับคนในครอบครัว ญาติ เพื่อนบ้าน หรือถามผู้รู้ หรือโทร.1323 (สายด่วนกรมสุขภาพจิต) อย่าลืมนะว่าปัญหาทุกเรื่องแก้ไขได้ ท่านจึงต้อง**ทำให้สบาย จะได้มีสติ แล้วเกิดปัญญาแก้ปัญหาได้**

9. ถ้าพบเชื้อราเมื่อสำรวจในบ้าน ให้สำรวจและทำความสะอาดอย่างระมัดระวัง อย่าสูดดม อย่าให้เข้าตา อย่าให้เข้าปาก อย่าให้สัมผัสร่างกาย

10. ต้นไม้ ถ้าตายไปก็ปลูกใหม่ ถ้ายังไม่ตายอย่าเพิ่งใส่ปุ๋ย อย่าตัดต้นไม้ราก ให้ใช้ไม้ค้ำต้นไว้รอให้รากแข็งแรงก่อน ถ้าน้ำยังท่วมโคนต้นให้ขุดหลุมลึกข้างต้นเพื่อให้น้ำไหลไปไม่ท่วมราก

11. พื้นบ้าน อาจมีโคลนดินทำให้พื้นลื่นต้องเดินอย่างระวัง ส่วนพื้นปาร์เก้ที่เสียรูป หลุดร่อน ขึ้นรา ต้องรื้อทิ้งแล้วรอให้พื้นแห้ง (1-6 เดือน) ก่อนจะปูพื้นใหม่ แต่ถ้าไม่รื้อพื้นชั้นล่าง การปูพื้นกระเบื้องแทนพื้นปาร์เก้ซึ่งมีน้ำหนักมากกว่าจะต้องถามช่างผู้รู้ก่อน **ถ้าพบเชื้อราบนพื้นไม้** ให้ราดน้ำหมักชีวภาพทิ้งไว้ 1 วัน แล้วเช็ดออก หรือใช้ผงฟูละลายน้ำหรือใช้แอลกอฮอล์หรือน้ำส้มสายชูเช็ดคราบเชื้อราออกให้หมดก่อนทำความสะอาดต่อไป

12. ไฟฟ้า ฝ้าเพดาน ถ้าน้ำท่วมสูงถึงฝ้าเพดานจะทำให้ฝ้าฉ่ำน้ำ ให้ใช้ไม้แหลมๆ เจาะฝ้าเป็นระยะๆ เพื่อให้น้ำไหลทิ้ง แล้วขจัดน้ำที่ขังอยู่ตามฝ้าทุกที่ออกให้หมด ถ้าฝ้าเป็นยิปซัมบอร์ดหรือกระดาษอัดที่เปียกอยู่ต้องเปลี่ยนฝ้าใหม่ ฝ้าส่วนใหญ่จะมีสายไฟ หลอดไฟต่ออยู่ ต้องตรวจสอบสายไฟ ทางที่ดีควรให้ช่างไฟฟ้าตรวจให้ หรือเปลี่ยนสายไฟใหม่ทั้งหมดโดยแยกวงจรไฟฟ้าออกเป็น 2 วงจร (วงจรที่อยู่ด้านล่างในที่ๆ น้ำอาจท่วมถึง และวงจรที่อยู่สูงที่น้ำท่วมไม่ถึง) หรือแยกวงจรไฟฟ้าเป็น 4 วงจร (วงจรแรกสำหรับปลั๊กด้านล่างยามน้ำท่วม วงจรที่ 2 สำหรับไฟฟ้าใช้ทั่วไปที่น้ำท่วมไม่ถึง วงจรที่ 3 สำหรับเครื่องปรับอากาศ (ถ้ามี) เมื่อไฟกระตุกตอนเครื่องปรับอากาศทำงาน วงจรที่ 4 ไว้ในครัวเพื่อยามที่ต้องทั้งบ้านไปนานๆ ก็ยังใช้งานดูเย็นได้)

13. หลีกเลี่ยงการเข้าใกล้หรืออยู่ใต้โครงสร้างที่แตกร้าว เพราะอาจถล่มลงมาได้ ถ้ามีข้อสงสัยเรื่องตัวอาคารให้ติดต่อศูนย์ตรวจสอบอาคารด้านวิศวกรรมหลังอุทกภัย (โครงการวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (<http://www.eit.or.th> หรือโทร.ปรึกษาฟรีที่ 080-8123733, 080-8123743, 080-8122853)

14. สัตว์ในบ้าน สัตว์มีพิษ เช่น งู จระเข้ ตะกวด ฯลฯ ให้ติดต่อเจ้าหน้าที่อาสาช่วยจัดการให้ ส่วนสัตว์เลี้ยง เช่น กิ้งกือ จิ้งเหลน ไล่เดือน ให้นำไปปล่อย พร้อมทั้งจัดการกับรูต่างๆ ในบ้านที่เป็นช่องทางให้สัตว์เล็ก มด ยุง ฯลฯ เข้าบ้าน และหลังน้ำลดไม่นานให้จัดการป้องกันปลวกด้วย

15. ตัวลั้ว ต้องเก็บสิ่งปฏิกูลบนตัวลั้วออกให้หมดก่อน ถ้าวาดหรือชักโครกล้วไม่ลงต้องรอนจนกว่าพื้นดินรอบบ้านแห้ง และน้ำได้ดินลด แต่ถ้าน้ำลดหมดแล้วลั้วยังวาดหรือชักโครกไม่ลงอีกคงต้องพึ่งช่าง

16. น้ำประปา ถ้ามีบ่อน้ำใต้ดินหรือถังเก็บพักน้ำที่น้ำท่วมแล้ว ต้องล้างทำความสะอาดทั้งภายในและภายนอกก่อนที่จะใช้งานอีก ถ้ามีบ่อน้ำที่ถูกน้ำท่วมต้องให้ช่างตรวจทำความสะอาดก่อนใช้งาน ถังเก็บน้ำต่างๆ ที่ถูกน้ำท่วมควรเปลี่ยนใหม่ ข้อสำคัญถ้าไม่มีการใช้น้ำในบ้านแต่มีเตอร์น้ำยังหมุนอยู่แสดงว่ามีท่อน้ำแตกให้รีบปิดมิเตอร์น้ำ แล้วโทรศัพท์แจ้งการประปาในเขตที่อยู่ของท่าน

17. ผนังบ้าน ผนังไม้หรืออิฐต้องขัดล้างแล้วปล่อยให้แห้งสนิท (1-6 เดือน) ก่อนทาสี หรือทาแลคเกอร์หรือทาสีน้ำยารักษาเนื้อไม้ ผนังยิปซัมบอร์ดหรือวอลเปเปอร์ต้องลอกทิ้ง ผนังโลหะหรือกระจกให้ล้างทำความสะอาด ข้อสำคัญพื้นผิวที่จะทาสีต้องขัดให้เรียบและรอให้แห้งสนิทก่อน

18. เครื่องไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า มอเตอร์ หรือเครื่องกลต่างๆ รวมถึงรถยนต์ อาจมีฝุ่นผง เศษขยะ หรือสัตว์ติดอยู่ภายใน การเดินเครื่องใช้งานทันทีอาจทำให้

เครื่องเสียหรือไฟไหม้ได้ จึงต้องให้ช่างผู้เชี่ยวชาญเครื่องกลแต่ละชนิดตรวจสอบทำความสะอาดก่อนนำมาใช้งาน โดยเฉพาะรถยนต์ที่ถูกน้ำท่วมควรลากเข้าอู่ให้ช่างทำความสะอาด ห้ามสตาร์ทเครื่องเด็ดขาด

19. ประตู ถ้าเป็นไม้ก็ขัดล้างแล้วรอให้แห้งน่าจะใช้งานได้ ประตูเหล็กให้ทำความสะอาด ขัดสนิมออก ทิ้งให้แห้งแล้วทาสี ประตูพลาสติกหรือวัสดุสังเคราะห์ต้องเจาะรูให้น้ำที่ขังอยู่ในบานประตูออกด้วย **ถ้าพบเชื้อรา** ให้ทำแบบข้อ 11

20. บานพับ ลูกบิด รางกุญแจ เหล็กดัด ให้เช็ดทำความสะอาด รอให้ความชื้นระเหยออกให้หมด ถ้ามีสนิมให้ขัดสนิมออกให้หมด แล้วชุบด้วยโซล็กซ์ (ห้ามใช้จารบีหรือซีเมนต์เพราะความชื้นไม่ระเหย)

21. มีน้ำผุดกลางบ้าน อาจเกิดจากโครงสร้างแตกร้าวจากแรงดันน้ำ หรือท่อน้ำที่ฝังในพื้นร้าวแตก ให้ติดต่อช่าง ถ้าเกิดจากรอยต่อของพื้นกับผนังหรือระหว่างพื้นกับพื้นเชื่อมต่อกันไม่สนิทหรือรูที่บริษัทกำจัดปลวกเจาะไว้ ให้อุดรูด้วยซิลิโคน

22. โต๊ะ เติ่ง เก้าอี้ พรม เฟอร์นิเจอร์ต่างๆ พยายามขจัดน้ำออกให้หมด ถ้าเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ท่อน้ำ เช่น ที่นอนหรือโซฟานวมหรือนุ่น ต้องตัดใจทิ้ง เฟอร์นิเจอร์ที่ติดกับที่ (built-in furniture) ให้จัดการเหมือนผนังและประตูไม้ เฟอร์นิเจอร์ไม้ ไม่ควรตากแดด เพราะจะแตกตอนทาสีได้

23. เสื้อผ้า ผ้าห่ม ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ถ้ามีเชื้อราต้องทิ้ง ถ้าไม่มีเชื้อราให้ซัก 2-3 ครั้ง แล้วลวกด้วยน้ำร้อน หรือซักด้วยคลอรีน หรือน้ำยาฟอกผ้าขาว (ถ้าซักด้วยมือต้องใส่ถุงมือยางป้องกันด้วย)

24. มิด จาน ชาม หม้อ ภาชนะที่ใช้ปรุงอาหาร ให้ล้างในน้ำยาซักผ้าขาวที่ผสมน้ำ (น้ำยา 1 ช้อนโต๊ะ ต่อน้ำ 12 แก้ว) และล้างด้วยน้ำยาล้างจานแล้วล้างด้วยน้ำสะอาด ตากแดดให้แห้งก่อนใช้ (พลาสติกและไม้ ไม่ต้องตากแดด)

25. ยา อาหารแห้ง เครื่องปรุงอาหาร เช่น อาหารกระป๋อง อาหารกล่อง อาหารสำเร็จรูป น้ำปลา น้ำมันพืช ฯลฯ เมื่อถูกน้ำท่วมแล้วต้องทิ้งไป ห้ามนำมาทานเด็ดขาด มีอันตรายถึงชีวิต เพราะเชื้อรา เชื้อโรคต่างๆ และน้ำเน่าเสียอาจซึมเข้าข้างในภาชนะโดยที่เรามองไม่เห็น

26. แยกขยะก่อนทิ้ง โดยนำไปใส่ถุงดำแล้วมัดปากถุงด้วย

ขอภาวนาให้ทุกท่านปลอดภัยจากภยันตรายทั้งหลาย ขอให้ไม่มีน้ำท่วมแบบนี้อีก อย่างไรก็ตาม การแก้ปัญหาที่น้ำท่วมต้องแก้ที่สาเหตุในการเกิดน้ำท่วม ถ้าเราทุกคนช่วยกันยอมแก้ไข เช่น ลดการใช้ไม้ก็จะลดการตัดไม้ทำลายป่า ไม่สร้างบ้านขวางทางไหลของน้ำ ไม่ถมคูคลอง ไม่ทิ้งขยะลงคูคลอง ขจัดผักตบชวาหรือวัชพืช เพื่อให้น้ำมีทางไหลได้สะดวก รวมทั้งแยกขยะก่อนทิ้ง ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด เพื่อลดภาวะโลกร้อน เป็นต้น

ในขณะที่เดียวกันเราคงต้องปรับตัวให้อยู่กับน้ำให้ได้แบบสมัยก่อนๆ โดยการเก็บของขึ้นที่สูงๆ ในฤดูน้ำหลาก หรือสร้างบ้านได้สูงๆ ที่สำคัญทุกรัฐบาลต้องสร้างระบบบริหารจัดการน้ำที่ดีเพื่อรับมือกับน้ำในปีต่อไป หวังว่าทุกท่านจะคลาดแคล้วจากน้ำท่วมบ้านตลอดไป (ต้องการความช่วยเหลือเรื่องน้ำท่วม โทร. 1102)

^{1/} กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข “กำจัดเชื้อในบ้านหลังน้ำท่วม” www.dmsc.moph.go.th

^{2/} ยอดเยี่ยม เทพรานนท์ “บัญญัติ 21 ประการบ้านหลังน้ำท่วม” http://thinkofliving.com/wp-content/uploads/2011/11/21_regulation.pdf

^{3/} อมร พินานมาศ “คู่มือน้ำล้น” <http://www.pruksa.com/flood-update/manual/16rules.php>

12 ผู้นำสตรีระดับโลกกับนโยบายประชากร (ภาค 2)

ซิค ฮาซึนา วาเจด นายกรัฐมนตรีบังกลาเทศ ก้าวสู่อำนาจที่ได้มาจากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2552 ปกครองประเทศที่ยากจนที่สุดใน 5 ลำดับแรกของโลก มีประชากรราว 158 ล้านคน ร้อยละ 46 ของประชากรสตรีไม่ได้เรียนหนังสือ สตรีวัยเจริญพันธุ์ใช้การคุมกำเนิดร้อยละ 54 มีปัญหาทุจริตสูงที่สุดในโลก ปัญหาอาชญากรรม เช่น ทำร้ายร่างกายผู้หญิงด้วยการใช้น้ำกรดและ

ข่มขืน ฮาซึนามีประวัติโชคร้ายด้านการต่อสู้ทางการเมืองมาโดยตลอด รอดชีวิตมาได้อย่างหวุดหวิดเมื่อคราวที่พ่อและพี่น้องคนอื่นๆ ถูกลอบสังหาร ตนเองถูกข้อหาทุจริตและถูกจำคุกเมื่อปี 2551 แต่ชนะการเลือกตั้งอีกครั้งในปีถัดมา ดำเนินนโยบาย**ขจัดความยากจน ขจัดความไม่รู้หนังสือของประชากร**โดยร่วมมือกับศาสตราจารย์ยานุส เจ้าของรางวัลโนเบลสาขาศาสตร์

และการบริการชุมชนจากโครงการธนาคารผู้ยากไร้ต้นแบบแก่จนระดับโลก

ประธานาธิบดี เอเลน จอนห์สัน เซอร์ลีฟ แห่งไลบีเรีย วัย 73 ปี ดำรงตำแหน่งเป็นสมัยที่สอง บริหารประเทศที่มีประชากร 37 ล้านคน ร้อยละ 85 ของประชากรมีคุณภาพชีวิตที่ต่ำกว่าเส้นแบ่งความยากจน ประชากรชายร้อยละ 73 อ่านออกเขียนได้ เปรียบเทียบกับประชากรหญิงมีเพียงร้อยละ 41 ประเทศนี้มีสงครามกลางเมืองยาวนานถึง 20 ปี ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ประชากรไปถึง 250,000 คน เอเลนเป็น**นักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน**ที่ได้เลือกเข้ามาจากพ่อที่หนีภัยการเมืองไปอยู่ต่างประเทศหลายครั้งเช่นเดียวกับเธอ เอเลนจบเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะจากมหาวิทยาลัยโคโลราโด มีประสบการณ์การทำงานกับองค์การสหประชาชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการศึกษาและตรวจสอบหลักฐานการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในประเทศรวันดา เมื่อกลับบ้านเกิดได้เข้าสู่สนามการเมืองอย่าง

ต่อเนื่องจนชนะการเลือกตั้งเป็นหนึ่งในสามของสตรีที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในปีนี้เป็นเพียงไม่กี่วันก่อนชนะการเลือกตั้งอย่างถล่มทลาย จนเกิดคำถามว่ามีการเมืองเข้ามาแทรกแซงหรือไม่ ผลงานขณะดำรงตำแหน่งคือ **ต่อต้านการฉ้อโกง มีนโยบายให้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย**เพื่อ

ยกระดับคุณภาพชีวิตประชากร **ปลดหนี้ของประเทศ**ได้อย่างรวดเร็วโดยการเดินสายทางการทูตกับกลุ่มประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ

โจอันนาห์ นายกรัฐมนตรีไอซ์แลนด์ วัย 69 ปี บริหารประเทศที่มีประชากรเพียง 320,000 คน ตั้งแต่ปี 2552 แต่งงานแล้วและมีบุตร 3 คน ก่อนที่จะพบรักใหม่กับเพศเดียวกัน เมื่อเร็วๆ นี้โจอันนาห์ เป็นข่าวในสื่อมวลชนระดับชาติในหลายประเทศสำหรับจุดยืนที่แข็งแกร่งของเธอเรื่อง**ความเป็นสตรีนิยมและออกกฎหมายห้ามมิบริการสาวนุ่งน้อยห่มน้อย**ในสถานเริงรมย์ ที่นับวันจะขยายตัวมากขึ้นและมีแนวโน้มว่าจะกลายเป็นอาชีพที่น่าสนใจของสาว ๆ ชาวไอซ์แลนด์ นอกจากนี้ยัง**ออกกฎหมายคุมเข้มต่อ**

ด้านการค้ามนุษย์และยาเสพติดจากสถิติพบว่ามีสตรีโดยเฉลี่ย 100 คนต่อปี ที่ลักลอบเข้าประเทศเพื่อประกอบอาชีพให้บริการทางเพศ โจอันนาห์ประกาศจุดยืนที่ชัดเจนว่า จะจัดปัญหาดังกล่าวอย่างเข้มงวด และจะทำให้ประเทศในกลุ่มเชื้อสายนอร์ดิก ได้แก่ นอร์เวย์ ฟินแลนด์ สวีเดน เดนมาร์ก ปลอดภัยการค้าธุรกิจทางเพศ ไม่ต้องสงสัยว่านโยบายของเธอถูกต้องด้านจากผู้ประกอบการอย่างรุนแรง แต่เธอไม่ถอยแม้แต่ก้าวเดียว

พร้อมท้าทายนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เห็นด้วย บังเอิญเธอโชคดีสองต่อ คือจำนวนสมาชิกรัฐสภากว่าครึ่งเป็นผู้หญิงและผลจากการสำรวจประชามติในปี 2550 พบว่า มีผู้หญิงร้อยละ 82 และผู้ชายร้อยละ 57 สนับสนุนนโยบายดังกล่าว

ทาวาคุล คาร์มาน สตรีเหล็กวัย 32 ปี มีลูก 3 คน อาชีพผู้สื่อข่าวแห่งเยเมน ผู้นำมวลชนต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนและ**ขจัดความรุนแรง**เป็นเวลาต่อเนื่องกว่า 6 ปี เป็นหนึ่งในผู้ชุมนุมต่อต้านระบบการปกครองของประธานาธิบดีอาลี อับดุลลา ซาเลห์ ผู้ครองอำนาจยาวนานถึง 33 ปี จุดยืนของทาวาคุลคือ **เรียกร้องให้ผู้นำยุติการใช้ความรุนแรงปราบปรามประชาชนที่เรียกร้องสิทธิขั้นพื้นฐาน** เช่น อิสรภาพในการบริโภคสื่อ **ยกระดับการศึกษาของชนเผ่าหลายกลุ่มที่ยังมีประเพณีและความเชื่อที่เป็นอันตรายถึงชีวิต**ของสตรี เช่น สตรีต้องนอนคลุมโปกรบนก้อนหินโดยลำพัง เพราะมีความเชื่อว่าเป็นวินาทีแห่งความศักดิ์สิทธิ์ บริสุทธ์ และเสียสละที่สตรีจะพึงปฏิบัติต่อชีวิตใหม่ที่กำลังลี้ภัยมาโลก ความเชื่อเช่นนี้มีผลทำให้อัตราการเสียชีวิตของแม่สูง ทาวาคุลไม่เห็นด้วยและ**ต่อต้านกฎหมายห้ามสตรีอายุต่ำกว่า 17 ปีแต่งงาน** ไม่เห็นด้วยกับการคุมขังผู้ต่อต้านวิธีการปกครองของประธานาธิบดีอับดุลลา ซาเลห์ จากอุดมการณ์การเป็นผู้นำมวลชนของสตรีผู้นี้ ส่งผลให้เธอได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพปี 2554 และเป็นสตรีคนแรกจากโลกอาหรับที่ได้รับรางวัลนี้ ทำให้เกิดการวิพากษ์อย่างกว้างขวางว่าการเปิดตัวของทาวาคุลในเวทีโลกจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างในกลุ่มประเทศอาหรับ

โภชนาการมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของเด็กตั้งแต่แรกเกิดเลยทีเดียว ภาวะโภชนาการไม่ดีเกิดจากทั้งไม่มีจะกิน กินไม่พอ กินไม่ถูกต้อง ทำให้ขาดสารอาหารบางชนิด ขณะที่ร่างกายกำลังเจริญเติบโตต้องการสารอาหารมาก เมื่อขาดสารอาหารร่างกายก็ไม่เจริญเติบโต ในทางตรงข้ามถ้าได้มากเกินไปก็เกิดผลเสียต่อสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้มีน้ำหนักเกิน เกิดภาวะอ้วนเพราะได้พลังงานเกิน บางทีเด็กที่อ้วนก็อาจขาดสารอาหารได้ ส่วนใหญ่จะมีปัญหาเรื่องการขาดวิตามินและเกลือแร่ ซึ่งพ่อแม่จะมองข้ามไป เนื่องจากกลุ่มเด็กอ้วนนี้มักจะไม่ค่อยกินผัก ผลไม้ โดยทั่วไปเมื่อพูดถึงเรื่องการกินของเด็ก ความสนใจของพ่อแม่มักมุ่งไปที่ “คุณค่าทางโภชนาการ” แต่มักมองข้าม “พฤติกรรมการกิน” ที่มีผลต่อนิสัยและบุคลิกภาพของเด็กในอนาคต โดยพฤติกรรมการกินที่พ่อแม่หรือคนเลี้ยงดูให้ แก่เด็กทั้งที่รู้ตัวและไม่ตั้งใจ จะมีผลต่อนิสัยการกินของเขาในวันข้างหน้าอย่างฝังรากลึกเลยทีเดียว

เมื่อดูความต้องการสารอาหารต่างๆ ในวัยเด็ก เนื่องจากการเจริญเติบโตของเด็กในวัยหลังขวบปีแรกจะช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงที่พบในช่วงที่เป็นทารก โดยมีน้ำหนักเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 2-3 กิโลกรัมจนถึงอายุ 9-10 ปี อัตราการเพิ่มของน้ำหนักจะมากขึ้นอีกครั้งเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยหนุ่มสาวหรือวัยรุ่น ส่วนการเพิ่มขึ้นของความสูงในเด็กจะเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยปีละ 6-8 ซม. ตั้งแต่อายุ 2 ปีจนถึงวัยหนุ่มสาว เด็กจึงต้องได้รับสารอาหารที่พอเพียงทั้งชนิดและปริมาณ ซึ่งพลังงานที่เด็กควรจะได้รับต่อวันนั้นขึ้นกับอัตราการเจริญเติบโตของเด็กแต่ละคน และลักษณะกิจกรรมที่ทำ เด็กบางคนวิ่งเล่นชุนมาก ชอบเล่นกีฬาหรือมีกิจกรรมที่ทำมาก ก็จะมีความต้องการพลังงานมากกว่าเด็กที่มีกิจกรรมน้อยกว่า ทั้งนี้สัดส่วนพลังงานจากอาหารควรได้จากคาร์โบไฮเดรต 50-60% จากไขมัน 30-35% และจากโปรตีน 10-15% นอกจากนี้ พบว่าเด็กอายุ 0-5 ปีขาดโปรตีนและพลังงานร้อยละ 8.74 คนไทยร้อยละ 1.74 ยังเป็นโรคขาดสารไอโอดีน หญิงตั้งครรภ์ร้อยละ 12.2 เป็นโรคโลหิตจางจากการขาดธาตุเหล็ก (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2546)

ในทางตรงกันข้าม ข้อมูลจากสำนักงานการประถมศึกษา (สพช.) ในปี 2545 พบว่าเด็กนักเรียนอนุบาลและประถมศึกษา มีภาวะโภชนาการเกินถึงร้อยละ 12.3 และจากการสำรวจภาวะและโภชนาการของประเทศไทยปี 2545-2546 พบว่าเด็กในวัยเรียนอายุ 6-14 ปี มีภาวะอ้วนร้อยละ 8.1 โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เด็กในวัยนี้มีภาวะอ้วนร้อยละ 15.0 (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2546) ซึ่งเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูทารกหรือเด็กด้วยนมผงหรือนมผงดัดแปลง ขนมหรืออาหารเด็กที่มีการเติมน้ำตาลหรือน้ำผึ้ง ทำให้เด็กติดรสหวานตั้งแต่เล็ก นอกจากนี้ อาหารกินด่วน (ฟาสต์ฟู้ด) ที่ทั้งหวานและมันก็เป็นที่นิยมของเด็กและวัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น นอกจากจะนำไปสู่โรคอ้วนและปัญหาพัฒนาการด้านสติปัญญาในวัยเด็กแล้ว ยังมีแนวโน้มเป็นโรคเบาหวานตั้งแต่อายุยังน้อย หรือเมื่อมีอายุมากขึ้นและในวัยสูงอายุ โดยเฉพาะผู้ที่บริโภคน้ำตาลเกิน 6 ช้อนชาต่อวันจะมีโอกาสเสี่ยงต่อโรคหัวใจและหลอดเลือด ไตวาย เบาหวานหรือโรคภัยแรงอื่นๆ จากการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ (2546) พบว่ามีผู้สูงอายุที่เป็นเบาหวานร้อยละ 8.3 โดยเฉพาะผู้สูงอายุหญิง (ร้อยละ 10.7)

นอกจากนี้ Damton-Hill et al., 2004 (http://www.who.int/nutrition/publications/public_health_nut2.pdf) ศึกษาภาวะโภชนาการและการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ โดยวิธีการศึกษาตลอดช่วงชีวิต (life course approach) พบว่า นอกจากปัจจัยด้านพันธุกรรมแล้ว ภาวะโภชนาการของแม่ตั้งแต่ตั้งครรภ์ส่งผลต่อภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังต่างๆ ในวัยผู้ใหญ่และวัยสูงอายุ การเพิ่มขึ้นของภาวะอ้วนในหญิงตั้งครรภ์และเด็ก ส่งผลต่อการเป็นเบาหวานตั้งแต่อายุยังน้อย จนถึงในวัยผู้ใหญ่และสูงอายุ ทำให้นักโภชนาการ แพทย์และกระทรวงสาธารณสุขเห็นตรงกันว่าอาการติดหวานของเด็กไทยและมารดาที่ตั้งครรภ์ อยู่ในภาวะที่ต้องแก้ไขและเร่งปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (สุขภาพคนไทย, 2548: 55-56) ซึ่งหมายความว่า การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกินให้เหมาะสมจึงมีความจำเป็นตั้งแต่ตอนที่เด็กอยู่ในครรภ์มารดา

นอกจากนี้วิตามินและแร่ธาตุก็มีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะช่วยทำให้การเจริญเติบโตเป็นไปอย่างปกติ เด็กอายุ 1-3 ปี อาจพบว่าขาดธาตุเหล็ก เนื่องจากร่างกายต้องการธาตุเหล็กมากขึ้น ถ้าเด็กได้รับอาหารที่มีธาตุเหล็กจากพืชผักเท่านั้นอาจมีภาวะขาดธาตุเหล็กได้ จึงควรให้เด็กได้รับประทานเนื้อสัตว์ด้วย สำหรับแคลเซียมซึ่งจำเป็นสำหรับเด็ก ถ้าเด็กได้รับในปริมาณเพียงพอจะทำให้กระดูกมีความหนาแน่นมาก โดยมีการสะสมของแคลเซียมที่กระดูก ซึ่งจะช่วยป้องกันโรคกระดูกพรุนได้เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ในปัจจุบันมีข้อเสนอแนะให้เด็กและวัยรุ่นในช่วงอายุ 9-18 ปี รับประทานแคลเซียมในปริมาณที่มากขึ้น คือ 1,300 มิลลิกรัมต่อวัน โดยการดื่มนมหรือทานอาหารที่เป็นแหล่งของแคลเซียม และควรให้ออกกำลังกายด้วย เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกระดูก สำหรับวิตามินที่จัดว่ามีความสำคัญในการดูดซึมและการสะสมของแคลเซียมในกระดูกคือวิตามินดี ซึ่งก็ได้จากแสงแดดธรรมชาติอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจภาวะทุพโภชนาการของเด็กนักเรียนต่ำกว่ามัธยมศึกษา ยังพบว่าเด็กนักเรียนกลุ่มดังกล่าว ร้อยละ 15 หรือจำนวน 6.6 ล้านคนยังมีภาวะทุพโภชนาการ (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2546) สภาวะโภชนาการดังกล่าวยังเชื่อมโยงไปถึงความมั่นคงด้านอาหารเพราะเป็นรากฐานของโภชนาการและสุขภาพ แม้ว่าไทยจะเป็นประเทศเกษตรกรรม แต่พื้นที่ทางการเกษตรเพื่อผลิตอาหารก็นับวันจะลดลงเพราะใช้พื้นที่ไปปลูกพืชเศรษฐกิจ มีเกษตรกรปลูกพืชเพื่อบริโภคน้อยลง ประกอบกับคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ไม่นิยมทำการเกษตร อีกทั้งภาวะวิกฤติด้านอุทกภัยที่ร้ายแรงและต่อเนื่องทำให้ในอนาคตประเทศไทยอาจจะเกิดความไม่มั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ

โครงการประเมินผล ผลผลิตเกษตรกรได้รับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าที่ทำกิน (สำนักประเมินผล สำนักงบประมาณ, 2552) เก็บข้อมูลจากเกษตรกร 412 คน ที่ทำกินในเขตปฏิรูปที่ดินที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พบว่า ปัญหา อุปสรรคที่สำคัญในการประกอบอาชีพเกษตรกร ได้แก่

1. ขาดน้ำเพื่อการเกษตร และฝนแล้ง ทำให้ผลผลิตด้อยคุณภาพ หรือไร้ผลผลิต สิ่งที่เกษตรกรต้องการให้รัฐบาลช่วย คือ การสร้างอ่างเก็บน้ำหรือฝายเก็บน้ำในแต่ละพื้นที่เพื่อให้มีน้ำใช้ในการเกษตร หากพิจารณาพื้นที่ที่เกษตรกรทำมาหากินนั้นแทบทุกพื้นที่สามารถรองรับอ่างเก็บน้ำ ฝายเก็บน้ำสำหรับการเกษตรในพื้นที่ได้โดยตรง ไม่ต้องรอน้ำที่เก็บในเขื่อนต่างๆ ที่เมื่อมีการเก็บน้ำมากเกินไปและปล่อยน้ำมากเกินไปก็จะส่งผลกระทบต่อให้น้ำท่วมใหญ่หลายจังหวัดดังเช่นในช่วง 3-4 เดือนที่ผ่านมา

ยังมีความต้องการอีกหลายอย่างที่รัฐบาลสามารถตอบสนองให้ตรงกับความต้องการของเกษตรกรได้ดังนี้

2. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องศึกษาความต้องการพื้นฐานของเกษตรกรในพื้นที่ ก่อนใส่กิจกรรมใดๆ ลงไป เช่น ถ้ามีความต้องการแหล่งน้ำทางการเกษตรก็ควรจัดหาแหล่งน้ำให้ก่อน รวมทั้งความต้องการปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ เช่น มีไฟฟ้าและถนนเข้าถึงพื้นที่การเกษตร ปรับสภาพดินให้เหมาะสมกับพืชที่จะปลูก ฯลฯ เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำอาชีพเกษตรกรรมต่อไปได้

3. กิจกรรมที่จัดให้แก่เกษตรกร ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

* ความแตกต่างของพื้นที่ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และลักษณะของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากเกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดินส่วนใหญ่เพิ่งจะมาอยู่ในชุมชนเดียวกัน เกษตรกรไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ไม่เคยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่เคยทำกิจกรรมใดๆ ร่วมกัน ทำให้มีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ดังนั้นก่อนที่จะเจ้าหน้าที่จะจัดกิจกรรมใดลงพื้นที่ จึงควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรถึงประโยชน์ของการรวมกลุ่มทำกิจกรรมและประกอบอาชีพ รวมทั้งปรับระบบการจัดกิจกรรมลงพื้นที่ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศของท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

* ความต่อเนื่องของกิจกรรมที่จัดให้เกษตรกร เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องติดตามและประเมินผลกิจกรรมที่จัดอบรมให้เกษตรกร โดยทำการประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อหาทางช่วยเกษตรกรให้สามารถใช้ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยเกษตรกรให้สามารถเพิ่มมูลค่าที่ทำได้ เช่น จัดอบรมให้ความรู้ใหม่ๆ ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร การประกอบอาชีพเสริมทั้งอาชีพในภาคเกษตรกรรม และอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม (เช่น ท่องเที่ยวเชิงเกษตร โฮมสเตย์ ฯลฯ) นอกจากนี้ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่เชี่ยวชาญในกิจกรรมนั้นๆ เป็นที่ปรึกษาให้แก่เกษตรกร เพื่อช่วยให้เกษตรกรสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับการอบรมไปแล้วได้อย่างต่อเนื่องต่อไป

* การประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่จัดให้เกษตรกรจะต้องทำให้ถึงเกษตรกรเป้าหมาย เจ้าหน้าที่อาจขาดการประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรในพื้นที่ทราบว่า จะมีการจัดกิจกรรมอะไร เพื่อใคร ลงในพื้นที่ใดช่วงเวลาไหน และเกษตรกรเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างไร การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรจะทำให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในกิจกรรมนั้นๆ ได้รับความร่วมมือจากเกษตรกรเพิ่มขึ้น และสามารถให้ความช่วยเหลือเกษตรกรได้ทั่วถึงทุกครัวเรือนอีกด้วย

4. ควรมีการประกันราคาผลผลิตต่างๆ ของเกษตรกร เช่น ราคานมโคสดจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม ราคาข้าวโพด ฯลฯ เมื่อมีการส่งเสริมให้ประชาชนดำรงชีวิตด้วยการเกษตรกรรมแล้ว การประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรจะช่วยให้เกษตรกรเกิดความมั่นคงในอาชีพ ทำให้อาชีพเกษตรกรรมยั่งยืนต่อไป

5. มีการสนับสนุนกิจกรรมการเกษตรในด้านอื่นๆ การสนับสนุนนี้ไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องรับภาระเพียงลำพัง การให้เกษตรกรและภาคเอกชนมีส่วนร่วมด้วย จะช่วยให้การสนับสนุนนั้นๆ ยั่งยืน ได้แก่ การควบคุมราคาปุ๋ย ราคาอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น เครื่องสูบน้ำ ยาฆ่าแมลง ฯลฯ มีตลาดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร ทั้งตลาดในและนอกประเทศ แจกพันธุ์พืช/สัตว์ เช่น ข้าวโพด โคนม ฯลฯ รวมทั้งแหล่งเงินทุนกู้ยืมต่ำที่ให้กับได้เพียงพอแก่เกษตรกรแต่ละราย โดยการรวมตัวของเกษตรกรในรูปสหกรณ์ หรือการรวมตัวของเกษตรกรและภาคเอกชนในรูปสมาคม ฯลฯ

6. มีการบูรณาการงานและงบประมาณที่จัดให้เกษตรกร แม้กิจกรรมแต่ละแบบจะมีหน่วยงานรับผิดชอบอยู่แล้ว แต่การทำงานที่เชื่อมโยงกันของเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายจากหลายหน่วยงาน ทั้งหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบโดยตรงและโดยอ้อม ที่มีการประสานงานกันด้วยดี สามารถทำกิจกรรมไปด้วยกัน ย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่า การจัดระบบให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทำงานในพื้นที่แบบบูรณาการทั้งงานและงบประมาณ จะทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือเกษตรกรไปพร้อมๆ กันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากความต้องการของเกษตรกรในด้านต่างๆ ซึ่งบางครั้งดูเหมือนไม่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ไม่ใช่เกษตรกร แต่หากพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้ว ข้ออ้างหนึ่งที่ว่า สาเหตุที่น้ำท่วมใหญ่ครั้งนี้คือการเก็บน้ำในเขื่อนเพื่อไว้ใช้ในการเกษตร จริงเท็จแค่ไหนผู้ร่วมตัดสินใจเก็บและปล่อยน้ำเท่านั้นที่รู้ดีแน่ๆ เรื่องนี้ท่านผู้อ่านคงไม่ต้องกังวลใจ ปล่อยให้ไปไปตามกฎแห่งกรรม เพราะเขาเหล่านั้นจะได้รับวิบากกรรมที่ก่อไว้ในไม่ช้า แต่สิ่งที่เราควรใส่ใจก็คือ ถึงเวลาหรือยังที่ทุกรัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการสร้างอ่างเก็บน้ำ ฝายเก็บน้ำ ในแต่ละพื้นที่ให้เกษตรกร รวมทั้งประชาชนทุกคนต้องร่วมใจกันหยุดทำลายธรรมชาติ เช่น หยุดทำลายป่าไม้ ไม่ถลุงหรือไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำ-คูคลอง มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง และใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด ฯลฯ เพื่อที่ผู้ที่บ้านถูกน้ำท่วมทั้งหลาย (รวมผู้เขียนด้วย) จะได้ไม่ต้องเผชิญกับปัญหาน้ำท่วมสูง และน้ำท่วมนานอีกต่อไป

ปลงกับชีวิต คิดถึงอดีต

วันที่ 18 ตุลาคม 2554 วันที่น้ำท่วมท้นประเทศไทย

ทุกวันนี้โลกเรามีขนาดเล็กลง โลกจึงหมุนรอบตัวเองได้เร็วขึ้น แม้แต่ละวันจะยังมี 24 ชั่วโมงไม่เปลี่ยนแปลง แต่ผมสงสัยว่าแต่ละชั่วโมงจะล่องไปเร็วขึ้น วันคืนจึงผ่านไปไวเหลือเกิน อีกไม่กี่วันก็ต้องส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่กันอีกแล้ว

ถ้าหากันตามความหมายของคำว่า “ผู้สูงอายุ” ที่ให้ไว้ในพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 แล้ว คนรุ่นราวคราวเดียวกับผมที่เรียนร่วมชั้นกันมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จนจบปริญญาตรีก็มีสถานะเป็นผู้สูงอายุตามกฎหมายไทยกันครบถ้วนทุกคนแล้ว แต่ถ้าหากันตามสภาพความเป็นจริงเมื่อสุขภาพอนามัยของคนไทยดีขึ้น อายุเฉลี่ยของคนไทยก็ยืนยาวขึ้น เกณฑ์ที่จะแบ่งคนออกเป็นผู้สูงอายุจึงควรเขยิบให้สูงขึ้นไปอีกสักหน่อย ให้คนที่มียายุ 65 ปีขึ้นไปจึงจะเรียกว่าเป็นผู้สูงอายุ ถ้าอย่างนี้ เพื่อนรุ่นผมจำนวนมากก็ยังไม่เป็นผู้สูงวัยซึ่งรวมทั้งผมด้วย

ปลงได้ว่าชีวิตเราเหลือน้อยลงทุกวัน

เดี๋ยวนี้ เพื่อนรุ่นผมทั้งที่เรียนชั้นมัธยมหรือมหาวิทยาลัยมาด้วยกัน เวลาจะชุมนุมรุ่น พวกแกนนำที่เป็นฝ่ายจัดงานก็จะออกหนังสือ (มีทั้งใช้การส่งทางไปรษณีย์แบบดั้งเดิม และส่งทางอินเทอร์เน็ตแบบสมัยใหม่) เชิญชวนเพื่อนๆ ให้ไปร่วมชุมนุมสังสรรค์กัน ผมสังเกตว่าการประชาสัมพันธ์งานชุมนุมรุ่นในระยะปี สองปีที่ผ่านมา จะต้องมีความในทำนองเดียวกันว่าให้รีบๆ มาพบปะเพื่อนฝูงกันเถอะ เวลาของพวกเราที่จะได้เจอเจอกันเหลือน้อยลงทุกทีแล้ว ไม่ใช่พวกเราใกล้จะตายจากกันไปเท่านั้น แต่อีกไม่ช้าไม่นานสังขารของพวกเราทั้งหมดสภาพ ไม่สามารถเดินทางมาพบกันได้อีก คนที่จะมาเจอเจอเพื่อนๆ ก็จะลดน้อยร่อยหรอลงทุกวัน ชุมนุมนรุ่นกันปีละครั้งคงเหลืออีกไม่กี่ครั้งแล้วที่พวกเราจะมีโอกาสมาร่วมชุมนุมกันอย่างนี้

ข้อความประชาสัมพันธ์งานชุมนุมรุ่นของคนรุ่นผมเดี๋ยวนี้ต่างจากเมื่อ 10-20 ปีก่อนตอนที่พวกเราจะได้เป็น ส.ว. (สูงวัย) อย่างสิ้นเชิง ก่อนนั้น พวกเรามาชุมนุมรุ่นเพื่อร่วมสนุกสนาน

เฮฮา กัน บ่อยครั้งที่เรามาพบกันเพื่อฉลองยศ ตำแหน่ง หรือความสำเร็จในหน้าที่การงานของเพื่อนบางคน บัดนี้ พวกเราเริ่มปลง และต่างรู้ดีว่าวาระสุดท้ายของชีวิตกำลังใกล้เข้ามาแล้ว วันขึ้นคืนสุดท้ายที่พวกเราชุมนุมพร้อมหน้าพร้อมตากันอย่างนี้กำลังจะหมดไป

เดี๋ยวนี เพื่อนหลายคนมีวิธีการบอกอายุแบบมีลูกเล่น แทนที่จะบอกอายุจริงเป็นจำนวนปีที่มีชีวิตอยู่มาแล้ว กลับบอกจำนวนปีที่เหลืออยู่จนกว่าจะครบร้อย เช่น อายุ 63 ปี ก็บอกว่า “อายุ 37 ปี” แล้วเว้นวรรคสักหน่อยก่อนจะพูดต่อว่า “จะครบร้อย” วิธีบอกอายุอย่างนี้ก็ดี ทำให้เราจะมีอายุน้อยลงไปเรื่อยๆ แต่เป็นอายุที่เหลือ

ชีวิตคนเราเหลือน้อยลงไปเรื่อยๆ จริงๆ เมื่อตอนพวกเรายังเป็นเด็ก และเมื่อโตขึ้นเป็นหนุ่มสาว ความคิดเรื่องชีวิตที่เหลือเหลือน้อยลงอย่างนี้ไม่เคยมีอยู่ในสมอง พวกเราไม่เคยคุยกันเรื่องความแก่ชรา ผมคงไม่ใช่คนเดียวที่เริ่มรู้สึกปลงกับชีวิตเพื่อนๆ รุ่นเดียวกันอีกหลายคนก็คงคิดคล้ายๆ กัน

คนรุ่นผมเดินทางผ่านชีวิตมาก่อนทางแล้ว คนไทยเมื่ออายุครบ 60 ปีก็คาดได้ว่าจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีก 23 ปีโดยเฉลี่ยตลอดหนทางชีวิตที่ผ่านมา พวกเราได้เห็นความเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง การคมนาคมขนส่ง ถนนหนทาง ดิกรามบ้านช่อง สิ่งก่อสร้างต่างๆ เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งวิถีชีวิตของผู้คน

คนรุ่นผมเกิดในสมัยที่ประเทศไทยมีประชากรอยู่เพียง 20 ล้านคน กรุงเทพฯ เมืองหลวงยังแยกเป็นคนละจังหวัดกับธนบุรี ผู้คนในกรุงเทพฯ ยังอยู่กันอย่างหลวมๆ เพราะมีคนไม่มากนัก เด็กบ้านนอกอย่างผมเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ยังได้มีโอกาสนั่งรถรางสายประตูน้ำ-ยศเสไปโรงเรียน เบอร์โทรศัพท์เป็นเลข 5 ตัว เมื่อคนรุ่นผมเป็นหนุ่มสาว เราฟังเพลงสุนทราภรณ์ ดิอิมพอสซิเบิล ชอบเพลงฝรั่งของเอลวิส เพรสลีย์ แฟรงก์ เอฟเวอร์ดอน คลิฟ ริชาร์ด และแพททูน

พ.ศ. 2503 ปีที่ผมเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ ที่เทพศิรินทร์ ประเทศไทยมีพลเมืองประมาณ 26 ล้านคน พอผมเป็นหนุ่มเรียนจบจากคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ ประชากรไทยก็ได้เพิ่มเป็น 30 กว่าล้านคนแล้ว แต่ตอนนั้นเขตปริมณฑลของกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะเป็นนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร หรือแม้กระทั่งศาลายา ที่ผมลงหลักปักฐานอยู่ทุกวันนี้ ก็ยังเป็นบ้านนอก ห่างไกลปืนเที่ยงเหลือเกิน (ซึ่งป้านี้ ผมก็ยังไม่รู้ว่าเขายิงปืนเที่ยงกันที่ตรงไหน)

แล้วก็มาถึงวันที่มีอายุ 60 กว่าปี

มาถึงวันนี้ วันที่มีผู้คนอยู่ในประเทศไทย 65.4 ล้านคน ตามที่สำนักงานสถิติแห่งชาตินับได้เมื่อปลายปีที่แล้ว (พ.ศ. 2553) ในจำนวนนี้ นับรวมแรงงานข้ามชาติจำนวนกว่า 3 ล้านคน

ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย นับว่าเป็นช่วงเวลาที่มีคนต่างชาติเข้ามาอยู่ในประเทศไทยมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ตามบ้านตามเมืองต่างๆ เราจะเห็นคนต่างชาติต่างภาษาเข้ามาอยู่ทั่วไปหมด แรงงานเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็มาจากประเทศเพื่อนบ้าน รูปร่างหน้าตาดูไม่ออกกว่าเป็นคนต่างชาติ มีแต่ภาษาเท่านั้น ที่เมื่อพวกเขาพูดออกมาแล้วจึงรู้ว่าไม่ใช่คนไทย

วันนี้ คนเริ่มแก่รุ่นผมได้เห็นความเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ เด็กๆ สมัยนี้รู้จักใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ตั้งแต่อายุน้อย วิธีการที่เด็กรุ่นใหม่กดคีย์บอร์ด เลื่อนเมาส์เคอร์เซอร์ไปตามจุดต่างๆ บนจอคอมพิวเตอร์ดูเป็นธรรมชาติเหมือนกับว่าพวกเขาได้เรียนรู้เทคโนโลยีเหล่านี้มาแต่ชาติปางก่อน

วันก่อน ผมมีโอกาสได้ไปเดินที่สยามเซ็นเตอร์เวลาค่ำ พวกเราผู้สูงวัย 7 คน ออกจากดูการแสดงเปียโนการกุศลที่ศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานคร แล้วเดินข้ามสะพานลอยไปหาอาหารมื้อเย็นรับประทานกันทางฝั่งสยามเซ็นเตอร์ ผมรู้สึกตื่นเต้นเหมือนเข้าไปอยู่ในโลกใหม่โลกของคนหนุ่มสาวที่เดินกันขวกไขว่ในศูนย์การค้าที่ตกแต่งประดับประดาแบบล้ำสมัย นึกในใจว่าเราหลงมาเดินอยู่ ณ ดินแดนใดกัน ไม่เหมือนเมืองไทยในความคิดที่เราคุ้นเคย ผู้สูงวัยอย่างพวกเราเมื่อเข้าไปอยู่ท่ามกลางคนรุ่นใหม่ก็ดูจะ格格不入 แปลกแยกอย่างไรชอบกล

ขณะที่เขียนอยู่นี้ น้ำกำลังท่วมเมืองไทย

ขณะที่เขียนเรื่องนี้อยู่เป็นเวลากลางเดือนตุลาคม 2554 ต้องบันทึกไว้ว่าประเทศไทยกำลังตกอยู่ในสถานการณ์วิกฤติน้ำท่วมเกือบทุกจังหวัดในภาคกลาง ท่วมภาคเหนือตอนล่าง และกำลังลามไปถึงบางจังหวัดในภาคอีสาน น้ำเริ่มท่วมตั้งแต่ต้นเดือนกันยายน ทั้งยังขยายเขตพื้นที่ออกไปเรื่อยๆ ท่วมทั้งไร่นา หมู่บ้าน เขตเมือง และท่วมเขตนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง ระดับน้ำท่วมครั้งนี้สูงมาก บางแห่งสูงถึง 3-4 เมตร บ้านชั้นเดียวเหลือแต่เพียงหลังคา ความเสียหายจากอุทกภัยครั้งนี้มากมายนับไม่ถ้วน คิดเป็นเงินก็คงเป็นจำนวนหลายแสนล้านบาท

ผมดูข่าวน้ำท่วมทุกวันด้วยความเครียดและเศร้าสลด สงสารคนที่บ้านถูกน้ำท่วม กระแสน้ำที่เชี่ยวกรากทำให้มีคนตายเพราะน้ำท่วมครั้งนี้ไม่น้อยคน ผู้คนไม่มีที่อยู่อาศัยหลายคนต้องกินนอนอยู่บนหลังคา ผู้คนต้องอพยพหนีน้ำขึ้นมาอยู่ตามทีคอน คนจำนวนมากต้องมากินนอนกันบนถนนที่น้ำยังท่วมไม่ถึง

ตั้งแต่ผมเกิดมา ยังไม่เคยเห็น และไม่เคยได้ยินข่าวว่าคนไทยต้องประสบภัยพิบัติหนักหนาสาหัสขนาดนี้

ฝนก็ช่างตกเสียเหลือเกิน ตกได้เกือบทุกวัน แม่ผมบ่นว่า “ทำไมฝนไม่รู้จักหมดฟ้าเสียที ไม่รู้ว่ำน้ำน้นมาจากไหนกันมากนัก” สามสี่วันที่ผ่านมา เมฆฝนดำทะมึนทุกเย็น พอพลบค่ำเวลาแค่ 6 โมงเย็น ฟ้าก็มืดทะมึนมากแล้ว ฝนก็ตกกระหน่ำลงมา น้ำฝนพุ่งพรั่งมาเติมน้ำที่ท่วมมากอยู่แล้วให้ยิ่งมากขึ้นไปอีก

ถึงวันนี้ วันอังคารที่ 18 ตุลาคม 2554 ยังไม่มีทีท่าว่ามหาอุทกภัยครั้งนี้จะบรรเทาลง ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีแนวโน้มว่าน้ำท่วมจะขยายพื้นที่ออกไปอีก มวลน้ำยังเคลื่อนโอบล้อมกรุงเทพฯ และเคลื่อนตัวลงมาทางใต้เรื่อยๆ ชาวทม.ทุกคนต่างวิตกกังวล ผมเองอยู่ศาลายา ใกล้คลองทวีวัฒนา และคลองมหาสวัสดิ์ ยังนั่งกังวลอยู่ ณ ขณะนี้ว่า “บ้านเราจะรอดไหมนี้”

ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง (climate change)

เมื่อไม่รู้อะไรอะไรว่าเป็นสาเหตุของน้ำท่วมประเทศครั้งใหญ่คราวนี้ ก็ขอล่าโทษว่า “ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง” เป็นตัวการ เขาว่าแกนโลภมันเอียงผิดปกติ ทำให้ภูมิอากาศเปลี่ยนไป อุณหภูมิบนพื้นโลกสูงขึ้น ฤดูกาลต่างๆ ก็ผิดเพี้ยนไปหมด ฤดูที่ฝนไม่เคยตกก็ตก พื้นที่ที่ไม่เคยมีหิมะก็มี ทั้งอุทกภัย สึนามิ วาตภัย แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด เกิดขึ้นทั่วโลก

หรือนี่จะเป็นสัญญาณว่าน้ำจะท่วมโลกในวันที่ 12 เดือน 12 (ธันวาคม) ปี 12 (ค.ศ. 2012) ตามคำพยากรณ์

รางวัลอิกโนเบลประจำปี พ.ศ. 2554

รางวัลอิกโนเบล เป็นรางวัลเพื่อเฉลิมฉลองความไม่ธรรมดา เพื่อเชิดชูความคิดนอกกรอบ และเพื่อกระตุ้นเร้าผู้คนให้เกิดความสนใจในวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และเทคโนโลยี **รางวัลอิกโนเบลประจำปี พ.ศ. 2554** ได้จัดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ 29 กันยายน ณ โรงแรมทรสพแซนเดอร์ส มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด **รางวัลอิกโนเบล** ปีนี้เป็นครั้งที่ 21 โดยมีทั้งสิ้น 10 รางวัล มอบให้สาขาต่างๆ ดังนี้

สาขาสรีรวิทยา มอบให้กับนักวิจัย 4 คน คือ Anna Wilkinson (สหราชอาณาจักร) Natalie Sebanz เนเธอร์แลนด์ ฮังการี และออสเตรีย) Isabella Mandl (ออสเตรีย) และ Ludwig Huber (ออสเตรีย) ที่ร่วมกันวิจัยจนได้ผลสรุปว่า สำหรับเต่าทะเลแล้ว อาการหาวจะไม่ติดต่อกัน **(แต่ในกลุ่มคนเมื่อใครคนหนึ่งหาว คนอื่นๆ ก็จะหาวตามกันหมด)**

สาขาเคมี ให้กับนักวิจัยญี่ปุ่น 7 คน (Makoto Imai, Naoki Urushihata, Hideki Tanemura, Yukinobu Tajima, Hideaki Goto, Koichiro Mizoguchi และ Junichi Murakami) ที่ได้ค้นคว้าวิจัยเพื่อกำหนดกลิ่นเฉพาะของวาซาบิ (Wasabi) ที่จะทำให้คนนอนหลับต้องตื่นทันทีเมื่อได้กลิ่น และก็นำความรู้นี้ไปสร้างเครื่องเตือนภัยวาซาบิ (Wasabi Alarm) เพื่อใช้เตือนภัยในสถานการณ์ฉุกเฉินต่างๆ เช่น ไฟไหม้ เป็นต้น

สาขาการแพทย์ มีผู้รับรวม 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นนักวิจัย 3 คน ประกอบด้วย Mirjam Tuk (เนเธอร์แลนด์และสหราชอาณาจักร) Debra Trampe (เนเธอร์แลนด์) และ Luk Warlop (เบลเยียม) กลุ่มที่สองเป็นนักวิจัย 6 คน ประกอบด้วย Matthew Lewis, Peter Snyder และ Robert Feldman จากสหรัฐอเมริกา และ Robert Pietrzak, David Darby และ Paul Maruff จากออสเตรเลีย ที่ช่วยกันสาธิตให้เห็นว่า เมื่อคนเราปวดศีรษะ จะมีผลให้การตัดสินใจบางเรื่องดีขึ้น แต่บางเรื่องกลับแย่ลง

สาขาจิตวิทยา มอบให้กับ Karl Halvor Teigen จากมหาวิทยาลัยออสโล นอร์เวย์ ที่ได้ศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดความรู้อย่างลึกซึ้งว่า ทำไมคนเราจึงถอนหายใจ

สาขาวรรณคดี มอบให้กับ John Perry จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ผู้ตั้งทฤษฎีการผลัดวันประกันพรุ่งเชิงโครงสร้าง (Theory of Structured Procrastination) ซึ่งอธิบายว่า ผู้ที่ต้องการให้ตนเองได้ชื่อว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จนั้น มักจะทำตัวให้เห็นว่า ตนเองมีงานสำคัญที่ต้องทำอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้ออ้างที่จะไม่ต้องไปทำงานอื่น ที่อาจมีความสำคัญยิ่งกว่า

สาขาชีววิทยา มอบให้กับนักวิจัย 2 คน คือ Darryl Gwynne (คานาดา ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา) และ David Rentz (ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา) ที่พบว่า แมลงปีกแข็งตัวผู้ชนิดหนึ่งมักเข้าใจผิดว่า ขวดเบียร์ออสเตรเลียยี่ห้อหนึ่งเป็นตัวเมีย จนถึงกับเข้าไปผสมพันธุ์ด้วย

สาขาฟิสิกส์ มอบให้กับนักวิจัยฝรั่งเศส 4 คน (Philippe Perrin, Cyril Perrot, Dominique Deviterne และ Bruno Ragaru) และนักวิจัยเนเธอร์แลนด์ 1 คน (Herman Kingma) ที่ช่วยกันวิจัยว่า ทำไมนักกีฬาขว้างจานถึงเวียนหัว แต่นักกีฬาขว้างค้อนกลับไม่เวียนหัว

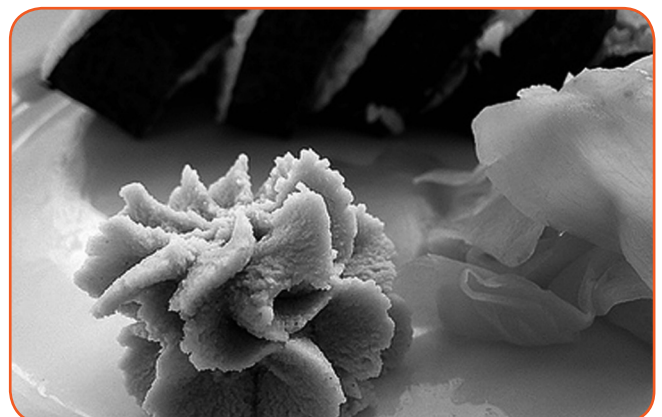
สาขาคณิตศาสตร์ มอบให้แก่ Dorothy Martin จากสหรัฐอเมริกา ที่ได้พยากรณ์ว่าโลกจะถึงกาลอวสานในปี 2497, Pat Robertson จากสหรัฐอเมริกา ที่ได้พยากรณ์ว่าโลกจะถึงกาลอวสานในปี 2525, Elizabeth Clare Prophet จากสหรัฐอเมริกา ที่ได้พยากรณ์ว่าโลกจะถึงกาลอวสานในปี 2533, Lee Jang Rim จากเกาหลี ที่ได้พยากรณ์ว่าโลกจะถึงกาลอวสานในปี 2535, Credonia Mwerinde จากอูกันดา ที่ได้พยากรณ์ว่าโลกจะถึงกาลอวสานในปี 2542 และ Harold Camping จากสหรัฐอเมริกา ที่ได้พยากรณ์ว่าโลกจะถึงกาลอวสานในวันที่ 6 กันยายน 2537 แต่เมื่อโลกยังไม่แตกดับ ก็ได้พยากรณ์อีกครั้งว่า โลกจะถึงกาลอวสานอย่างแน่นอนในวันที่ 21 ตุลาคม 2554 ซึ่งผลของการพยากรณ์เหล่านี้ ได้สอนคนทั้งโลกให้รู้ว่า ควรใช้ความระมัดระวังในการตั้งข้อสมมุติและในการคำนวณทางคณิตศาสตร์

สาขาสันติภาพ มอบให้กับ Arturas Zuokas นายกรัฐมนตรีเมือง Vilnius ลิทัวเนีย (Lithuania) ที่สาธิตให้เห็นถึงวิธีแก้ไขปัญหาวาจร ในกรณีที่เกิดเหตุจลาจลในที่ห้ามจอดรถ ด้วยการใช้รถถังเข้าบดขยี้

สาขความปลอดภัยสาธารณะ (Public Safety) มอบให้กับ John Senders นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยโทรอนโต ประเทศแคนาดา ที่ได้วิจัยทดลองเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ขับรถยนต์บนทางด่วน ผู้ซึ่งต้องเผชิญกับแผ่นบังแดดที่ตกลงมาใส่หัวและบังตาอยู่เรื่อยๆ เนื่องจากที่เก็บแผ่นบังแดดเสีย ทำให้ตกลงมาอีกหลังจากเก็บเข้าที่แล้ว

ผู้สนใจสามารถรับชมพิธีมอบ **รางวัลอิกโนเบลประจำปี พ.ศ. 2554** ได้ที่เว็บไซต์ <http://www.improbable.com/ig/2011/webcast/>

รางวัลอิกโนเบล: ให้แก่งานวิจัยที่ทำให้ “หัวเราะ” ก่อนที่จะ “คิด”

หัวใจข้ามบนแผ่นดินอื่น

การอพยพย้ายถิ่นของคนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าสู่ประเทศมาเลเซียมีมาช้านานจนเป็นวิถีชีวิต ทุกวันนี้ปัจจัยหลายๆ อย่างกระทบกับชีวิตของผู้คน ตั้งแต่ทรัพยากรทางทะเลซึ่งเคยเป็นชุมทรัพย์แห่งชีวิตเริ่มลดน้อยถอยลงไปจนถึงเหตุการณ์ความไม่สงบที่ยังไม่มีทีท่าจะจบสิ้น แต่ไม่ว่าเหตุการณ์จะเป็นอย่างไร สิ่งที่สำคัญสำหรับผู้ที่หนีคือการได้ทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ เลี้ยงครอบครัว

ในช่วงเดือนเมษายนปีนี้ ผมและคณะอาจารย์มีโอกาสเดินทางไปเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการไปทำงานที่ประเทศมาเลเซียของผู้หญิงมุสลิมในสามจังหวัดภาคใต้ แม้จะรู้สึกกลัวจากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน แต่ก็ไม่ได้ทำให้คณะของเราเลิกล้มความตั้งใจ เราได้แต่ให้กำลังใจ (และปลอบใจตัวเอง) คิดแต่ว่า เราไม่ใช่เป้าหมาย และขอบคุณพระเจ้าที่การเดินทางไปเก็บข้อมูลในสามจังหวัดภาคใต้ของเราเป็นไปด้วยความปลอดภัย และประทับใจ

สิ่งที่ผมอยากเล่าคือ ความประทับใจชีวิตของผู้หญิงมุสลิมคนหนึ่งที่มีโอกาสได้คุยตอนไปเก็บข้อมูลครั้งนี้ ประเด็นที่เธอเคยไปทำงานที่มาเลเซียคือสิ่งที่ดึงดูดเราให้เข้าไปพูดคุยกับเธอ “โลลา” (ชื่อสมมุติ) อายุ 40 กว่าๆ แม้ตอนแรกจะไม่ค่อยกล้าคุยกับเรา แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักพักเธอก็เริ่มคุย อาจเป็นเพราะความเป็นมุสลิมของเราด้วย เรื่องราวในขณะที่ทำงานบนพื้นแผ่นดินของคนอื่นก็พร่างพรูจากปากเธอ

ไม่น่าเชื่อว่าภายใต้บุคลิกที่สดใส ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส และเป็นมิตรนั้น มีสิ่งต่างๆ มากมายเกิดขึ้นในชีวิตคนย้ายถิ่นข้ามแดนอย่างเธอ สิ่งที่โลลาได้พบมีทั้งดีและร้าย แต่เธอก็ไม่คิดที่จะทอดทิ้งกับชีวิต และไม่รู้จึกคำว่า ยอมแพ้ มีแต่ตัดสินใจเดินหน้าต่อไป

หลังเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนในหมู่บ้านเช่นเดียวกับเพื่อนๆ อีกหลายคน โลลาไม่ได้เรียนต่อ แต่ตัดสินใจไปทำงานที่มาเลเซีย สำหรับโลลาแม้จะต้องจากบ้าน แต่เพราะความยากจน เธอบอกว่า พร้อมอุทิศชีวิตเพื่อความอยู่รอดของคนที่บ้าน

โลลาใช้ชีวิตที่มาเลเซียโดยทำงานในร้านต้มยำตั้งแต่อายุ 15 ปี โดยที่ไม่รู้กฎหมายการเข้าออกระหว่างสองประเทศ เธอคิดเพียงแค่อยากทำงานเพื่อช่วยพ่อแม่ หาเงินจุนเจือครอบครัว

“การไปทำงานต่างแดนไม่ใช่เรื่องง่ายอย่างที่ใครๆ บอกว่า ทำงานแล้วได้เงินดี ชีวิตดีขึ้น”

สำหรับโลลา ตลอดเวลาที่อยู่มากเลเซียเธอต้องต่อสู้ดิ้นรน โลลาได้พบกับสิ่งที่เรียกว่า การกดขี่ข่มเหงมาแล้วหลายรูปแบบ ตั้งแต่นายจ้างไม่จ่ายเงินเดือน ไปจนถึงการถูกนายจ้างกักขังหมดสิ้นอิสรภาพ ผมเกือบกลืนน้ำตาไว้ไม่อยู่ นี่คือชีวิตผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ที่ต่อสู้โดยไม่มีคำว่าท้อถอยเพียงเพราะความรักต่อครอบครัว

“ลูกของเจ้าแก่เคยปล่อยให้เราหนี เพราะความสงสาร แต่หนีไม่ได้ วันถัดมาก็ถูกขังอีก ในใจไม่รู้จะคิดอย่างไร เพราะไม่รู้ว่าจะหนีไปทางไหน” แต่ในที่สุด โชคก็เข้าข้างเธอ เมื่อวันหนึ่งประตูหลังห้องไม่ได้ล็อก เธอกับเพื่อนวิ่งหนีสุดชีวิตเพื่อหนีจากร้านต้มยำที่เธอทำงานอยู่ และพ้นจากนายจ้างใจร้าย เธอวิ่งถึงคิวรถทัวร์ และได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่บริษัทรถทัวร์ ซึ่งซ่อนเธอไว้หลังตู้ขายตั๋วด้วยความสงสาร ในที่สุด เธอและเพื่อนก็เดินทางกลับบ้านโดยปลอดภัย

หลังจากกลับบ้านไม่นาน โลลาไม่มีทางเลือก ตัดสินใจไปทำงานร้านต้มยำที่มาเลเซียอีกครั้งเมื่อมีเพื่อนชวน ครั้งนี้เธอไปอยู่นานเพราะได้เจ้าแก่ที่ดี จ่ายเงินเดือนให้ครบ และไม่ลำบากเหมือนแต่ก่อน สิ่งเดียวที่เป็นกังวลคือ การทำงานโดยไม่มีใบอนุญาต

สิ่งที่ผมประทับใจที่สุด คือ วันนี้โลลายังยิ้มได้ และไม่เคยมคิดที่จะท้อกับมัน

ปัจจุบันโลลาลับมาใช้ชีวิตอยู่ที่บ้าน พอมีทุนรอนและฝีมือทำไรต์ขาย เพราะไม่อยากจากลูกไปอีกแล้ว อย่างไรก็ตาม เธอคิดว่าหากรายได้จากการขายไรต์ไม่ดี ก็คงต้องกลับไปทำงานที่มาเลเซียอีก

ผมรู้สึกสะท้อนใจเมื่อคิดว่า ชีวิตของผู้หญิงสามจังหวัดชายแดนใต้ที่ไปขายแรงงานในมาเลเซียอีกหลายคนอาจไม่ใช่คดีเหมือนโลลาที่ได้กลับมาใช้ชีวิตที่บ้าน โลลาเป็นเพียงตัวแทนของแรงงานข้ามแดนผิดกฎหมายคนหนึ่ง ที่ต้องตกกระทำลำบากที่บางครั้งไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้

ใครกันหนอที่จะยื่นมือมาช่วยแรงงานเหล่านี้ ใครที่จะมาดูแลพวกเขา ทั้งๆ ที่พวกเขาคือคนกลุ่มหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจบ้านเราดี

เว็บไซต์ห้องสมุดเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่รวบรวมสารสนเทศรูปแบบต่างๆ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และการวิจัยด้วยสื่อที่ทันสมัย ทั้งข้อความ ภาพ เสียง และสื่อประสม และเป็นช่องทางให้เข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้สะดวก รวดเร็ว

ห้องสมุดได้จัดทำข้อมูลต่างๆ เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของสถาบันฯ โดยปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยเสมอ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการและเพิ่มช่องทางเข้าถึงห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพ ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลเฉพาะทางประชากรและสังคมที่ถูกต้อง ครบถ้วน ได้จากระบบโอแพ็ก และโปรแกรมสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บไซต์ของห้องสมุด

ข้อมูลที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ห้องสมุดสถาบันฯ ประกอบด้วย

แนะนำห้องสมุด

มีประวัติความเป็นมาของห้องสมุด ระเบียบบริการห้องสมุด สถานที่ตั้ง บุคลากร เวลาทำการ โทรศัพท์ติดต่อ

ทรัพยากรสารสนเทศ

ประเภทของทรัพยากรที่มีให้บริการ ได้แก่ หนังสือทั่วไป หนังสืออ้างอิง วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย รวมทั้งสิ่งพิมพ์ขององค์การระหว่างประเทศด้านประชากร จำนวนทรัพยากรแต่ละประเภท รายชื่อทรัพยากรใหม่ทุกเดือน

บริการห้องสมุด

บริการต่างๆ ที่มีได้แก่ การยืม-คืน ผ่านระบบการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลห้องสมุดในระบบโอแพ็ก การสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่มหาวิทยาลัยบอกรับ คู่มือการใช้ฐานข้อมูล การสืบค้นวิทยานิพนธ์และหนังสือทางประชากร และสังคมที่มีในห้องสมุด การสืบค้นผลงานทางวิชาการของสถาบันฯ เช่น รายงานการวิจัย วารสาร ฯลฯ รวมทั้งบริการจองสิ่งพิมพ์ บริการยืมระหว่างห้องสมุด

การที่ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงสารสนเทศทางเว็บไซต์ของห้องสมุดได้ตลอดเวลาจากทุกสถานที่ ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นการปรับปรุงการบริการให้ทันสมัยเสมอ ห้องสมุดให้บริการโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นหลัก และทำหน้าที่เชื่อมโยงผู้ใช้บริการกับห้องสมุด ให้สามารถเข้าถึงและใช้สารสนเทศได้ตรงกับความต้องการ

ผู้สนใจสามารถสืบค้นได้ที่ <http://www.pr.mahidol.ac.th/ipsr/Library/default.htm>

เสวนาได้ขายคาประชากร

จัดกิจกรรมเป็นประจำทุกวันพุธ เวลา 12.30-13.30 น. ที่สถาบันวิจัยประชากรและสังคม **สนใจกำหนดการเสวนาแต่ละเดือน** ดูที่ www.ipsr.mahidol.ac.th

“หนังสือรับรองการเกิด (ทร.๑/๑) และ สูติบัตร (ทร.๑ ตอน ๒)” โดย รองศาสตราจารย์ ดร. ปัทมา วาฬนวงศ์ 12 ต.ค. 54

“Making Cities Safer for Women and Girls: The Case of Port Moresby, Papua New Guinea” โดย Dr. Rebecca Miller, Centre for Development Studies, University of Auckland 19 ต.ค. 54

ประชากรประชุมกัน

เบญจมาศ รอดภัย
bkorkoy@gmail.com

ห้อง แห่ง ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

แผนงานสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล จัดสัมมนา “การโต้เถียงสาธารณะเพื่อสร้างทางเลือกเชิงนโยบาย” ในประเด็น “ท้องไม่พร้อม” และ “การค้าบริการทางเพศ” วันที่ 7 ต.ค. 54 ที่โรงแรมรอยัลริเวอร์ มีผู้เข้าสัมมนา 180 คน จากภาครัฐและเอกชน มี รศ.ดร. ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ นำเสนอผลงานวิจัย ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

นโยบายเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาท้องไม่พร้อมให้ถูกจุด

1. ปรับทัศนคติต่อเรื่องเพศในสังคมไทย ให้มองเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องที่ต้องศึกษา ต้องเรียนรู้ เพื่อให้รู้เท่าทัน ให้ความรู้เพศศึกษาอย่างรอบด้านแก่เด็กฯ ให้มีความรู้และทักษะในการตัดสินใจเลือก
2. ส่งเสริมบริการคุมกำเนิดที่เป็นมิตรกับคนโสด โดยเฉพาะเยาวชน
3. ลดแรงกดดันทางสังคมที่ตอกย้ำ ตีตราผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม
4. ส่งเสริมบริการที่รอบด้านสำหรับผู้หญิงท้องไม่พร้อม ได้แก่ บริการให้การปรึกษาที่ไม่ชี้นำ บริการบ้านพักฉุกเฉิน ระหว่างคลอด และหลังคลอด บริการรับดูแลทารกชั่วคราวเพื่อให้แม่กลับมารับลูกไปเลี้ยงเมื่อพร้อม บริการรับบุตรบุญธรรมที่เป็นระบบ โปร่งใส รวดเร็วเพื่อให้เด็กได้รับการดูแลจากครอบครัวที่ดีโดยเร็ว บริการยุติการตั้งครรภ์ และบริการด้านการเงิน
5. ในระยะยาว จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายทำแท้งให้เป็นธรรม แก่หญิงที่ประสบปัญหาท้องไม่พร้อม

ตอบโต้ มิราจวัล

เนื่องจากมหาอุทกภัยรายล้อมมหาวิทยาลัยมหิดลวิทยาเขตศาลายา และน้ำท่วมชุมชนในอำเภอพุทธมณฑล ทำให้ฉบับนี้ไม่มีผู้ใดส่งจดหมายถึงบรรณาธิการได้ตามเวลา จึงไม่มีรายชื่อผู้ตอบถูกและได้รับรางวัล ในฉบับหน้าสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว คอลัมน์นี้จะรวบรวมรายชื่อผู้ตอบถูกและได้รับรางวัลมาเสนอต่อไป

ขอฝากคำถามให้คิดกันเล่นๆ ไม่ต้องส่งคำตอบ

“มีสิ่งดีๆ อะไรบ้างจากมหาอุทกภัยครั้งนี้”

ชีวิตจริงที่ไม่ถูกมองเห็นของเหยื่อการค้ามนุษย์ในประเทศไทย

ศูนย์ศึกษาการย้ายถิ่น สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

หนังสือเล่มนี้ต้องการฉายภาพให้เห็นชีวิตที่ “ไร้ตัวตน” ของแรงงานที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย ทุกคนที่ให้ข้อมูลไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือ แต่อาศัยความกล้าหาญหลบหนีออกมาจากฝันร้ายนั้นด้วยตนเอง และยังคงทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล บ้างมีใบอนุญาตทำงาน บ้างยังคงเป็นแรงงานผิดกฎหมาย เพื่อหารายได้เลี้ยงชีพส่งเสียเลี้ยงดูครอบครัวในประเทศพม่า พวกเขาไม่ได้รับค่าเสียหายชดเชยใดๆ จากการถูกระงับการจ้างงาน ทั้งไม่ต้องการเข้าสู่ระบบราชการและระบบให้ความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยที่จำกัดสิทธิและโอกาสในชีวิต เพราะท้ายที่สุดแล้วพวกเขาก็ต้องเข้าสู่กระบวนการส่งตัวกลับไปยังประเทศบ้านเกิด เมื่อสิ้นสุดกระบวนการฟื้นฟูที่จำเป็น หรือกระบวนการศาลที่ต้องแสดงหลักฐานสืบพยานในการดำเนินคดีความผิดฐานค้ามนุษย์เสร็จสิ้น ผู้เสียหายที่ให้ข้อมูลในหนังสือเล่มนี้ก็เผชิญหน้ากับชีวิตที่เหมือนเดิมกับเหยื่อค้ามนุษย์ส่วนใหญ่ ที่ต้องการหางานเลี้ยงชีวิต พวกเขาต้องการลืมประสบการณ์เลวร้ายไว้ในอดีต และมีชีวิตต่อไปเพื่อวันข้างหน้า

สถิติน่ารู้

ปัทมา วาพัฒน์วงศ์
prpvp@mahidol.ac.th

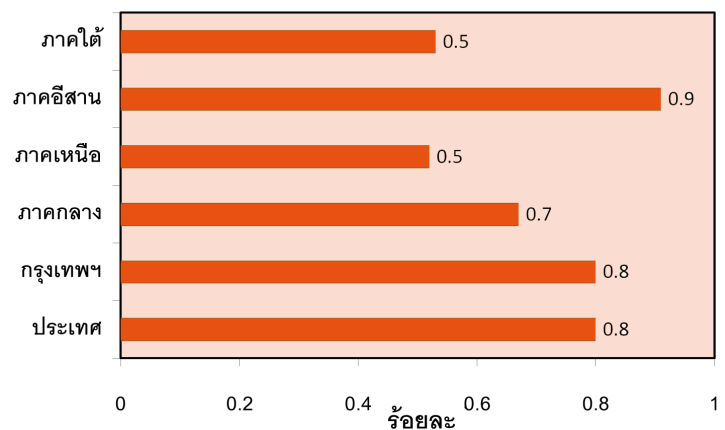
การทำงานของคนไทยก่อนเกิดวิกฤติมหาอุทกภัย พ.ศ. 2554

วิกฤติมหาอุทกภัย พ.ศ.2554 ได้ทำให้แรงงานจำนวนมากที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมใหญ่ 7 แห่ง บริษัท ห้างร้าน รวมถึงโรงงานใหญ่-น้อยนอกนิคมฯ ต้องกลายเป็นผู้ว่างงาน (อาจจะระยะสั้น หรือระยะยาว) นี่คือผลที่ตามมาอย่างชัดเจนอย่างหนึ่งของวิกฤติครั้งร้ายแรงที่สุดของไทย

ก่อนหน้านี้ จาก “การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนกันยายน พ.ศ. 2554” โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า มีผู้ที่พร้อมทำงาน (หรืออยู่ในกำลังแรงงาน) อยู่ร้อยละ 72.5 ของคนวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) ทั้งหมด ในผู้ที่พร้อมทำงานเหล่านี้ เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99) กำลังทำงาน ร้อยละ 0.2 กำลังรอเพื่อทำงานตามฤดูกาล (มักเป็นแรงงานภาคเกษตร) มีเพียงร้อยละ 0.8 เท่านั้นที่ว่างงาน

อัตราการว่างงาน ณ เดือนกันยายน พ.ศ. 2554
ของประชากรไทยจำแนกตามภาค

แหล่งข้อมูล: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2554). “สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (เดือนกันยายน พ.ศ. 2554)”

เมื่อจำแนกตามภาค พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาคอีสาน) มีอัตราว่างงานสูงสุด (ร้อยละ 0.9) รองลงมาคือกรุงเทพฯ ภาคกลาง (ร้อยละ 0.8 และ 0.7 ตามลำดับ) ในขณะที่ภาคเหนือและภาคใต้นั้น มีอัตราการว่างงานต่ำที่สุด (ร้อยละ 0.5) หากมีการสำรวจภาวะการทำงานรอบใหม่ เมื่อนั้นเราคงทราบว่าอัตราว่างงานหลังเกิดวิกฤติมหาอุทกภัยนี้ได้เพิ่มขึ้นเป็นเท่าใด

ฉบับนี้ขอนอกเรื่องโดยเสนอข่าวการอพยพหนีน้ำของชาวสถาบันฯ

* จากสถานการณ์น้ำท่วมกรุงเข้าเขตกรุงเทพมหานครฝั่งตะวันตก และอำเภอพุทธมณฑลซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา น้ำล้นรอบจนมหาวิทยาลัยต้องประกาศหยุดราชการในวิทยาเขตศาลายาระหว่าง 26 ต.ค.-5 ธ.ค.54

* **ขอขอบพระคุณ ศ.คลินิก นพ.ปิยะสกล สกลสัตยาทร อธิการบดี และทีมผู้บริหารทุกหน่วยงาน พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกๆ ท่านที่ยอมเหนื่อยยากป้องกันน้ำท่วมมหาวิทยาลัยได้สำเร็จ** * ขอชื่นชม **รศ.ดร.สุริยพร พันพิง ผู้อำนวยการสถาบันฯ ที่เป็นศูนย์รวมให้ชาวสถาบันฯ และบริหารการสู้และหนีน้ำได้ดีมาก**

* **ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สถาบันฯ ทุกๆ ท่านที่สละเวลาและแรงงานช่วยกันอพยพสิ่งของหนีน้ำ** * **ขอปรบมือดังๆ ให้ โอ์-อิทธิพลใหม่ และ จิต-เกียรตินิยม ชันดี** ที่อุ้มโยงปฏิบัติงานที่สถาบันฯ ในช่วงน้ำท่วม **ยอดเยี่ยมจริงๆ** * แม้สถาบันฯ ได้จัดที่พักพิงสำหรับผู้ประสบภัยน้ำท่วมก็ทำได้เพียงช่วงสั้น แล้วผู้หนีภัยน้ำก็ต้องอพยพไปที่ **ศูนย์วิจัยประชากรและสังคม วิทยาเขตกาญจนบุรี** ซึ่งมี **รศ.ดร.สุริยพร พันพิง** นำทีม ศ.ดร.เบญจา ยอดดำนิน-แอตติง รศ.ดร.ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต รศ.ดร.อมรา สุนทรธาดา อ.ดร.มาลี สันภูวรรณ ผศ.ยุพิน วรสิริอมร Dr.Peter Silva Xenos กาญจนา เทียนลาย, จันทน์ ปณิตจิตต์, จีรวรรณ หงษ์ทอง, เบญจมาศ รอดภัย, ประทีป นัยนา, นิพนธ์ ดาราวดีมาประกรณ์, นำพงษ์ บุญสุข, พงษ์ศักดิ์ หมั่นศักดิ์, วิภาพร จารุเรืองไพศาล, วรณิ หุตะแพทย์, สมชาย ทับแอน, ศุภิตา ชวนวัน รวมทั้งนักศึกษาปริญญาโทและเอก (นานาชาติ) 15 ชีวิต ผู้หนีน้ำแต่ละท่านอยู่สั้น-ยาวแล้วแต่สถานการณ์ เช่น **รศ.ดร.สุริยพร** ต้องกลับ กทม. เพราะมีประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยบ่อยๆ ส่วน **รศ.ดร.ศิริพันธ์** ไปพัทยา แล้วมา กทม. **รศ.ดร.อมรา** ไปพัทยา แล้วมานครปฐม ผศ.ยุพิน กลับไปสูบน้ำต่อที่บ้าน ผู้อยู่ที่ศูนย์วิจัยนานที่สุดคือ **ศ.ดร.เบญจา** * ผู้ที่น้ำท่วมก่อนใคร **รศ.ดร.ปัทมา วาฬนวงศ์** ปักหลักสูบน้ำจนพายุเรือเก้งแล้ว มีแข่งพายุเรือที่ไหนบอกด้วย * **อ.ดร.เกรียงศักดิ์ ใจนาคูรีเสถียร** สูบน้ำออกจากบ้านได้สำเร็จเลยมีวิธีสูบน้ำมาฝากกัน **ขอบคุณหลายๆ** * **รศ.ดร.โยธิน แสงดี** สูบน้ำที่บ้านแล้วเป็นอาสาสมัครป้องกันน้ำให้หมู่บ้าน **ขอปรบมือให้** * **ขอชื่นชม** อนุชนันท์พร มีสุวรรณ ที่ทำหน้าที่ผู้นำชุมชนทั้งหาเสบียงและทำครัวองให้ชุมชน ตอนปักหลักสูบน้ำที่บ้าน **เก่งจังนะ** * **ผศ.ดร.ภาณี วงษ์เอก** สูบน้ำที่บ้าน แต่ก็แวะเวียนมาทำงาน พร้อมทั้งทำหน้าที่รายงานระดับน้ำและวิธีการเดินทางมาทำงาน **เยี่ยมจริงๆ** * **สิทิพย์ มนตรีวงศ์** บอกว่าโชคดีที่มหาวิทยาลัยหยุดให้ เลยได้อยู่สูบน้ำที่บ้านทำให้เสียหายน้อยลง

* **อ.Andy Hall ใจดีมาก** เสนอบ้านให้ผู้หนีน้ำ ตอนหลังบ้านอาจารย์ก็ท่วม **เสียใจด้วย** * **อ.ดร.มาลี สันภูวรรณ** นี่ก็น้ำใจงามแบ่งห้องให้ผู้หนีน้ำ แต่สุดท้ายอาจารย์ก็ต้องอพยพไปศูนย์วิจัยฯ **ถึงอย่างไรก็ได้บุญนะ** * เมื่อถูกน้ำรุกรหนัก พวกเราหนีไปหลายทิศหลายที่

* **ศ.เกียรติคุณ ดร. บุญเลิศ เลี้ยวประไพ** ไปชลบุรี * **ศ.ดร.ปราโมทย์**

ประสาทกุล มาสถาบันฯ แล้วไปฉะเชิงเทรา มีเวลาเขียนกลอนเพราะๆ ลง facebook สมกับเป็น **เขียนกลอน** * **ศ.ดร.อภิชาติ จำรัสสุทธิรงค์** ไปหัวหิน * **รศ.ดร.ชื่นฤทัย กาญจนจิตรา** ก็ไปหัวหิน * **รศ.ดร.กฤตยา อาชวนิจกุล** ไปหัวหิน และชะอำ * **รศ.ดร.รศรินทร์ เกรย์** ไปราชบุรี * **กุลวธู วจนสาระ** ไปตรัง * **รศ.ดร.ชาย โพธิ์ตา** ไปลัดทิบ * **จ้าววรรณ จารุภูมิ** ก็ไปลัดทิบ * **ผศ.ดร.พิมลพรรณ อิศรภักดี** ไปบางแสน * **ผศ.ดร.สุชาดา ทวีสิทธิ์** ก็ไปบางแสน * **อ.ดร.จรัมพร** ให้ลายของ **คุณแม่มีโอ** ไปพัทยา * **อ.พจนา พันจางลิทธิ** ไประยอง * **รศ.ดร.อารี จำปากลาย** ไปกาญจนบุรี * **ภคพร พุทธิโกษา** ไปนครปฐม * **รศ.ดร.อรพินท์ พิทักษ์มหาเกตุ** ไปเพชรเกษม ฉะเชิงเทรา ขึ้นเหนืออีกหลายจังหวัด แล้วกลับมาทำแพงแล่น นครปฐม **แต่สุดมนต์** **ภาวนาทักวันให้ทุกคนมีความสุขกายสุขใจ** * **รศ.ดร.กุล สุนทรธาดา** ไปนครปฐม แล้วไปปักหลักที่สีลม กทม * **กมลชนก ขำสุวรรณ** ไปพระรามสอง * **อ.ดร.เฉลิมพล แจ่มจันทร์** **คุณพ่อมีโอ** ไปเชียงใหม่ * **อ.ดร.กนกวรรณ ธรรววรรณ** ก็ไปเชียงใหม่ * **เสาวภาค สุขสินชัย** ไปกาญจนบุรี แม่กลอง แล้วไปเชียงใหม่ แต่คอยโทรศัพท์ตามให้เพื่อนพ้องอพยพหนีน้ำที่ท่วมสูง **ขอยกย่อง ยกย่อง** * **วรารัตน์ ชัยสุข** ไปเชียงราย * **อารยา ศรีสาพันธ์** ไปอุดร * **ประสงค์ ธรรมบุตร** ไปสุรินทร์ * **ดวงวิไล แซ่ไซ** ไปอุบลราชธานี * **รศ.อรทัย อาจอ่ำ**, **ชลัยกร บุญล้อม**, **ณัฐวุฒิ จันทอรัน**, **พาทกาญจน์ บุญล้อม**, **พรทิพย์ ภูมราพันธ์**, **วิชัย คำภูเวียง**, **วิศรา ไววิงรบ**, **ศิริศักดิ์ สันหพงศ์**, **สุภาณี ปลื้มเจริญ**, **สมฤกษ์ เจียรนัย**, **สมปรรธนา นามขาน**, **เสถียร ทวีกุล**, **อำไพ สงวนพันธ์**, รวมทั้งคู่ขวัญที่รักของสถาบันฯ สมเกียรติ เชียวแก่ กับ จำเริญศรี เชียวแก่ ทุกคนปักหลักสูบน้ำที่บ้าน บ้านใครบ้านมัน **เก่งจริงๆ** * **ขอชื่นชมผู้ที่** **น้ำไม่ท่วมบ้านแต่เสียสละมาทำงานในช่วงวันหยุด** จุฑากาญจน์ อติธนานันท์ กุลวิณ ศิริรัตน์มงคล ภาสกร บุญคุ้ม ลักษณะ นิลอุบล * **และขอปรบมือดังๆ ให้ จุฑากาญจน์ อติธนานันท์** ผู้ส่งเสบียงที่ศาลายา และคู่ขวัญคนเก่งของสถาบันฯ **สมชาย ทรัพย์ยอดแก้ว** กับ **จุฑารัตน์ ทรัพย์ยอดแก้ว** ที่ส่งเสบียงที่ศาลายาแล้วยังขับรถไปส่งเสบียงถึงศูนย์วิจัยฯ ที่เมืองกาญจน์ **เยี่ยมมากๆ** **นับถือ นับถือ** * ยังมีสิ่งดีๆ รวมทั้งการโทร.ถามทุกข์สุข ให้กำลังใจกันอีกมากที่เนื้อที่ไม่พอลง

ความเสียหายจากน้ำท่วมครั้งนี้มากมายมหาศาลนัก
แต่สิ่งที่น้ำท่วมฝากให้พวกเรา กลับมีค่ายิ่งกว่าความสูญเสียที่เกิดขึ้น
ในวิกฤตย่อมมีโอกาสเสมอ

"คิดทางบวกแล้วจะสุขไม่ทุกชีวิต มัวแต่คิดลบไปไม่ใช่ที่
น้ำล้นทลามากบ้างเป็นบางปี แต่ครานี้มากไปหน่อยอย่าน้อยใจ"
(แต่งกลอนโดย ศ.ดร.ปราโมทย์ ประสาทกุล)

ช่วยกันประหยัด
ประหยัดกระดาษ น้ำและไฟ คือ
"วินัย" และ "น้ำใจ" ที่ควรมี

อรทัย อาจอ่ำ

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 17/2536
ปนจ.พุทธมณฑล